

Arrest

nr. 287 869 van 21 april 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U geeft aan geboren te zijn op X 2001 in X, Delta State (Nigeria) en bezit de Nigeriaanse nationaliteit.

U groeide op in Okpe in uw ouderlijk huis met uw ouders, broers en zussen. U liet het dorp achter u en vertrok naar de stad, Agbor, wanneer u begon aan uw middelbare school. U verbleef daar voor drie jaar bij uw oom, I.. Na drie jaar was u het beu om naar school te gaan en besliste u om terug bij uw ouders te gaan wonen. U maakte bijgevolg uw middelbare school niet af. In 2014 ging u terug naar Agbor en begon een opleiding automechanica. U stopte echter na een jaar en keerde terug naar uw dorp, Okpe, in 2015 en bleef daar tot uw vertrek in 2016.

In 2012 ontdekte een oliebedrijf dat er in uw dorp olie te ontginnen was. Er ontstond een conflict binnenin de aanwezige gemeenschap. De ene groep wou graag de olie verdelen over heel het dorp, terwijl de andere groep, waar u toebehoorde, dit voor zichzelf wou houden. In 2014 ontspoorde het conflict in fysieke gevechten. Tevens in dat jaar werd uw oom gedood in een soort opvolgingsconflict. In mei 2014 werd u in uw been geraakt door een kogel. U werd door uw ouders naar het ziekenhuis gebracht en verbleef daar twee maanden. Uw zus, Q., bleef al die tijd aan uw zijde. Nadat u ontslagen werd uit het ziekenhuis, keerde u terug naar uw ouderlijk huis. U trof daar echter niemand aan. U bleef er nog een week, maar niemand van uw familie kwam. U vertrok daarom naar Agbor. Daar verbleef u even alvorens te vertrekken.

Op 11 februari 2016 verliet u Nigeria. U ging via Niger naar Libië waar u enkele maanden verbleef. In datzelfde jaar, 2016, kwam u toe in Italië. U diende er een asielaanvraag in op 01 juli 2016 en kreeg een verblijfsdocumenten op basis van humanitaire redenen die geldig waren tot 25 februari 2020. U bleef echter niet in Italië. Nadat iemand uw bagage samen met al uw documenten stal in 2018 vertrok u naar Malta om daar te gaan werken. Nadat uw contract ten einde liep, na enkele maanden, vertrok u naar Duitsland en diende daar officieel een verzoek om internationale bescherming in op 27 november 2019. U kwam echter terecht in de Dublin procedure. U trok daarom terug naar Italië, maar vertrok na enkele maanden naar Frankrijk en diende er een asielaanvraag in op 4 augustus 2020. Ook hier belandde u in de Dublin procedure en u werd op 6 oktober 2020 teruggestuurd naar Duitsland die uw aanvraag verder behandelde. U kreeg een weigeringsbeslissing op 3 december 2020. U vertrok daarop naar België en kwam toe op 10 januari 2021. De volgende dag, op 11 januari 2021, diende u effectief een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming diende u geen documenten in.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Nigeria, te hebben verlaten omdat u uw familie niet terugvond nadat uzelf gewond was geraakt en in het ziekenhuis was opgenomen naar aanleiding van een conflict in uw dorp in verband met te ontginnen olie die er aangetroffen zou zijn (notities persoonlijk onderhoud (hierna NPO), p.17). U vreest bij een eventuele terugkeer zich slecht te voelen (NPO, p. 33).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er van een verzoeker wordt verwacht consistente, coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen bij de verschillende asielinstanties – wat u nalaat te doen. In Duitsland bijvoorbeeld geeft u aan dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van de moeilijke situatie in Nigeria voor u en omdat u een beter leven wilde hebben. U geeft namelijk aan dat u niet goed naar school kon gaan en u ook geen eigen winkel kon openen aangezien niemand u steunde. (zie Duits asiëldossier, toegevoegd aan administratief dossier). Het is bijgevolg klaar en duidelijk dat u in Duitsland een heel ander relaas neerzette dan voor de Belgische asielinstanties. U maakt immers geen enkele melding van het conflict betreffende de olie dat zich in het dorp, en binnenin de gemeenschap, situeerde. Ook de dood van uw oom alsook de verwonding die u opliep ten gevolge van het conflict deelde u niet mee aan de Duitse asielinstanties. Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud geconfronteerd wordt met uw frappant tegenstrijdig verhaal, antwoordt u dat u niet elke keer spreekt zoals bij het Commissariaat-Generaal. U geeft aan dat naar gelang de vraag u een ander verhaal vertelt en ze in Duitsland niet vroegen waarom u uw land verliet en als ze u die specifieke vragen niet stellen u dit niet kan zeggen (NPO, p.34). Nochtans werd u in Duitsland gevraagd om gedetailleerde informatie te verstrekken over alle feiten die aanleiding hebben gegeven tot de ingediende asielaanvraag.

Ook werd u verder gevraagd om de situatie in Nigeria te beschrijven en waarom deze net zo moeilijk was voor u. Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat u hierover met geen woord heeft gerept in Duitsland. Het CGVS ziet ook niet in waarom u deze beweerde problemen in uw dorp van herkomst niet vermeld zou hebben in Duitsland indien deze daadwerkelijk plaats zouden hebben gevonden aangezien ze net de aanleiding zouden hebben gevormd voor uw vlucht uit Nigeria. **Het is zoals gezegd dat ook heel erg vreemd dat u deze impactvolle feiten niet heeft vermeld voor de Duitse asielinstanties terwijl u uitdrukkelijk gevraagd werd naar de reden en aanleiding van uw vertrek uit Nigeria.**

Ook ten opzichte van uw verklaringen met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zijn er enkele pertinente verschillen. Zo verklaart u bij de DVZ dat u gevlucht bent uit uw land van herkomst omwille van een conflict tussen twee gemeenschappen. Uw oom zou tijdens dat conflict gedood zijn in 2012. U zou dan, samen met uw ouders, het dorp hebben verlaten in 2016 omdat er steeds gevechten waren (zie vragenlijst DVZ voor CGVS vraag 5, toegevoegd aan administratief dossier). Ook hier laat u na te vertellen dat het conflict om olie ging en maakt u geen vermelding van uw schotwonde aan uw been, hoewel ook hier, bij de DVZ, duidelijk gevraagd werd naar alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit Nigeria. Geconfronteerd hiermee, antwoordt u dat u het zich toen niet meer herinnerde dat u beschoten was geweest en dat u daarom dit niet vertelde bij de DVZ (NPO, p.20). Waarom u geen melding maakte van de olie, kan u niet verklaren (NPO, p.20). Nochtans zijn dit niet enkel belangrijke, maar tevens ook essentiële elementen voor uw asielrelaas. Tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS geeft u immers toe dat het net was omdat u een schotwonde had dat u twee maanden in het ziekenhuis verbleef en u Nigeria verliet nadat u niemand van uw familie kon terugvinden bij terugkomst van uw ziekenhuisverblijf (NPO, p.19). Bovendien verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat uw oom niet overleden zou zijn in 2012, maar 2014 (NPO, p.22). Verder zou u het dorp hebben verlaten nadat u uw ouders niet meer terugvond, en vertrok u dus niet samen met hen uit het dorp zoals u eerder aangaf bij de DVZ. Wanneer u gewezen wordt op deze discrepanties, kan u geen afdoend antwoord formuleren en verklaart u gewoon dat uw oom dood was en dat u ze niet meer terugvond nadat u van het ziekenhuis terugkeerde (NPO, p.33). **Dat u bij de asielinstanties van verschillende landen (Duitsland en België) en tevens ook voor de verschillende Belgische asielinstanties cruciale aspecten van uw asielrelaas achterwege laat of verschillende versies formuleert, demonstreert de geringe geloofwaardigheid van uw asielrelaas..**

Niet alleen over uw asielrelaas blijken er grove verschillen te zitten tussen uw verklaringen voor de asielinstanties in verschillende landen, maar ook uw eigen persoonlijke gegevens zijn op essentiële vlakken verschillend. Zo verklaart u voor de Belgische asielinstanties dat u geboren bent in 2001. Nochtans blijkt dat u zowel bij de Italiaanse, Franse en Duitse asielinstanties verklaarde geboren te zijn in 1995. Tevens legde u in Duitsland uw Italiaanse 'carta d'identita' en drie verschillende geboortecertificaten: een document uitgegeven door de administratie van Agbor (dd.19.06.2017), een document uitgegeven door de hooggerechtshof van Agbor (dd.17.12.2018) en één document door de Nigeriaanse ambassade in Italië (dd.04.03.2019) (toegevoegd aan administratief dossier). Op alle vier deze documenten staat vermeld dat u geboren bent in 1995. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u naast de vraag. Ook wanneer de vraag herhaald wordt, geeft u gewoon aan dat dit immers zo staat op uw Italiaanse verblijfsdocumenten zonder te verklaren waarom dit zo is (NPO, p.34). Waarom er op uw Nigeriaanse geboortecertificaten een ander jaartal zou staan dan u opgeeft, weet u niet (NPO, p.34). **Niettegenstaande dat u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op uw medewerkingsplicht, blijkt bijgevolg dat u hier niet aan heeft voldaan en dat u opzettelijk het commissariaat-generaal heeft proberen te misleiden (NPO, p.2). De vaststelling dat u over dergelijke basis persoonsgegevens verschillende en/of onjuiste verklaringen aflegt, leidt tot de nodige vragen over uw algemene geloofwaardigheid.**

Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw relaas zelf eveneens weinig overtuigend is. Zo slaagt u er tijdens het persoonlijk onderhoud niet in om een duidelijk beeld te verschaffen van het conflict dat zich afspeelde in uw dorp, laat staan een coherent tijdsverloop neer te zetten. Gevraagd naar het eerste gevecht dat plaatsvond naar aanleiding van het oliedispuut, verklaart u dat dit in mei 2012 was (NPO, p.24). Nochtans, wanneer dezelfde vraag opnieuw gesteld wordt, geeft u opeens 2014 op als jaartal en als tijdstip van het begin van de gevechten (NPO, p.25). Nochtans zou u in dat jaar in Agbor gewoond hebben en niet in uw dorp. Even later geeft u bovendien aan dat u zich niet meer kan herinneren wanneer de gevechten begonnen, maar wanneer er u gevraagd wordt om meer te vertellen over het begin van de gevechten, verklaart u dat de gevechten begonnen in mei 2014 (NPO, p.27, 28, 29). Bovendien geeft u aan dat u vijf tot zes keer meedeed met de gevechten, maar dit eindigde na de dood van uw oom, in 2014 (NPO, p.26). Nochtans verklaart u even later dat u een schotwonde in uw been kreeg toen u begon met vechten en u daarna niet meer meedeed aan de gevechten (NPO, p.28, 31). Het doet dan ook de vraag

rijzen hoe u vijf of zes keer heeft kunnen meevechten indien u al vanaf het begin gewond zou zijn geraakt. Bovendien verklaarde u eerder tijdens het persoonlijke onderhoud dat u pas lid werd van de beweging rond november/ december 2015 (NPO, p.17). Ook wanneer u vrijuit uw problemen uiteen kan zetten die ertoe hebben geleid dat u Nigeria verliet, verklaart u dat de gevechten pas in december 2015 begonnen (NPO, p.19). **In ieder geval slaagt u er niet in een duidelijk tijdsverloop te schetsen van de gebeurtenissen en het geweld in uw dorp, alsook van uw eigen betrokkenheid in deze gebeurtenissen wat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten, of althans uw betrokkenheid hierin, verder doet wankelen.**

Daarenboven dient er te worden opgemerkt dat nadat u die schotwonde zou hebben opgelopen u naar het ziekenhuis werd gebracht. U zou daar twee maanden hebben verbleven. Aangezien u de schotwonde situeert in mei 2014, zou het ongeveer juni/juli 2014 zijn geweest toen u ontslagen werd uit het ziekenhuis. U verklaart naar huis te zijn gegaan en zou daar een week hebben verbleven. U was echter al die tijd alleen thuis en had geen idee waar uw familie naar toe was. U vertrok dan maar richting Agbor. U verklaart eerst dat u daar drie jaar verbleef (NPO, p.31). Wanneer even later exact dezelfde vraag gesteld wordt, verklaart u een week te hebben verbleven in Agbor alvorens het land te hebben verlaten (NPO, p.32). Hoe dan ook, blijkt ook hier de door u geschetste tijdslijn niet te kloppen. Indien u in Agbor werkelijk drie jaar zou hebben verbleven zou u pas midden 2017 vertrokken zijn, en indien u een week in de stad zou hebben verbleven alvorens te vertrekken, zou er een hiaat van anderhalf jaar in uw tijdslijn zitten indien u effectief Nigeria heeft verlaten op 11 februari 2016. Ook over bij wie u verbleef, legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo geeft u eerst aan dat u in de stad vrienden ontmoette waar u kon verblijven, terwijl u meteen daarna verklaart dat u alleen verbleef (NPO, p.32). **Deze veelvuldige inconsistente en incoherente verklaringen betreffende het beweerdde tijdsverloop van de door u aangehaalde feiten en de nasleep ervan ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas en doet de vraag rijzen of deze feiten effectief hebben plaatsgevonden.**

Vervolgens verklaart u dat na uw terugkomst uit het ziekenhuis waar u twee maanden zou hebben gependend omwille van uw schotwonde, u niemand aantrof in het ouderlijk huis. Gevraagd of u hen niet op een of andere manier kon contacteren, geeft u aan dat u geen telefoon had (NPO, p.31). Wanneer u meerdere malen gevraagd wordt of Q., uw jongere zus die u al die tijd vergezelde in het ziekenhuis, niet wist waar zij waren, antwoordt u telkens naast de vraag (NPO, p.29, 31). U geeft aan dat zij haar eigen weg ging en ze niet meevocht omdat zij een vrouw is (NPO, p.29, 31). U verklaart dat zij de enige is waarmee u nog contact heeft. Gevraagd of zij nog contact heeft met uw ouders en andere broers en zussen, heeft u geen idee maar dat ze niet weet waar uw ouders zijn (NPO, p. 33). Nochtans, wanneer er u gevraagd wordt of uw ouders tot op heden leven, antwoordt u positief en verklaart u dat uw ouders, samen met uw broer T. wonen in uw dorp Okpe (NPO, p.12). **Ook over het lot van uw familieleden – en hun verblijfplaatsen – blijft u bijgevolg er onduidelijk en dubbelzinnig.**

Tot slot dient er te worden opgemerkt dat de feiten die u naar voor schuift als redenen waarom u uw land van herkomst heeft verlaten, behoren tot het gemeenrecht. U geeft immers aan dat u Nigeria verlaten heeft omwille van problemen omtrent een oliedispuut tussen twee groepen. Gepolst naar die twee groeperingen, verklaart u dat zij zich bevinden binnen hetzelfde dorp en dat zij zich bevonden binnenin dezelfde gemeenschap. Zo verklaart u dat jullie dezelfde tradities hadden en het enige verschil was dat de ene groep de olie wilde delen en de andere groep niet (NPO, p.21-22). Bijgevolg heeft dit als dusdanig geen betrekking op één van de criteria van artikel 1, A (2) het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet (zijde ras, politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit, of het behoren tot een sociale groep) noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Bovendien, en nog belangrijker, wanneer u gevraagd wordt wat er zou gebeuren bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst, verklaart u dat u zich slecht zou voelen (NPO, p.33). U verklaart dat het conflict ondertussen is opgelost omdat de olie gedeeld wordt. Bij een eventuele terugkeer zou u terug beginnen vechten om uw olie te verdedigen, zo verklaart u. Ook wanneer u gevraagd wordt of u niet gewoon kon stoppen met vechten zoals uw zus Q., geeft u aan dat u dit niet kon omdat uw oom dood was en u was beschoten geweest. U moest doordoen of vertrekken (NPO, p.30). **In ieder geval lijkt de situatie in uw dorp van herkomst danig te zijn veranderd in de positieve zin waarbij mogelijke problemen bij een terugkeer vooral afhankelijk zijn van uzelf en het door u gestelde gedrag. Het conflict tussen de twee groepen in uw dorp is inmiddels immers opgelost na de nodige bemiddelingspogingen – zoals uzelf uitdrukkelijk aanhaalt.**

Uit bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u uw vrees voor vervolging weinig aannemelijk heeft gemaakt. Uw tegenstrijdige verklaringen in Duitsland en België, alsook het weglaten van pertinente elementen bij de verschillende asielinstanties (in Duitsland en België) zorgt ervoor dat de geloofwaardigheid van de naar voor geschoven feiten ondermijnd worden. Dat uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland reeds een negatieve uitkomst kende, demonstreert dat ook de Duitse asielinstanties geen geloof hechtten aan de door u aangehaalde vrees ten aanzien van Nigeria. Uw weinig overtuigende verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS over uw vermeende problemen in Nigeria doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het geheel van uw asielrelaas. Tot slot geeft u zelf aan dat het dispuut in uw dorp inmiddels zou zijn opgelost na de nodige bemiddeling(en).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel worden de volgende schendingen aangevoerd:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

Schending van artikel 3 EVRM".

Inzake het verschil tussen de verklaringen in Duitsland en België stelt verzoeker:

"Verzoekende partij geeft eerlijk toe dat haar verhaal in Duitsland verzonnen was. Zij was bang gemaakt door mensen die ze er leren kennen had, dat haar echt verhaal haar onmogelijk bescherming zou doen genieten in Duitsland. Zij overtuigden haar om geld te betalen voor 'een verhaal dat haar zeker een positieve beslissing zou bezorgen'. Verzoekende partij was ten einde raad en vertrouwde op de raad van deze mensen. Verzoekende partij beseft dat zij een erg grote fout heeft gemaakt en heeft zich in België volledig herpakt en – zeer uitgebreid - haar echt relaas gedaan: p. 19 CGVS [...]"

Omtrent de tegenstellingen bij de DVZ en verweerder stelt verzoeker:

"Verwerende partij baseert zich aldus op vermeende tegenstellingen tussen de verklaringen van verzoekende partij op de DVZ en hetgeen zij verklaarde op het CGVS. Verzoekende partij kreeg pas op het CGVS de kans om gedetailleerd en zonder onderbroken te worden haar relaas te doen en eventuele misverstanden te verduidelijken. Op de DVZ was dit geenszins het geval. Daar werd verzoekende partij telkens onderbroken en moest zij alles 'kort en bondig vertellen' waardoor er klaarblijkelijk zaken verkeerd begrepen werden.

Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS."

Inzake het verschil in persoonlijke gegevens in verschillende landen stelt verzoeker:

"Verzoekende partij is in werkelijkheid geboren in 1995. Zij heeft hierover niet de waarheid verteld omdat zij het advies kreeg zich jonger voor te doen dan zij was om een kans te maken op een plaats in een opvangcentrum. Verschillende mensen maakten haar immers wijs dat hoe jonger zij was hoe hoger zij op de lijst zou staan om een plaats toegewezen te krijgen. Gezien zij midden in de winter een asielaanvraag indiende, was zij doodsbang dat zij op straat terecht zou komen en in de koude zou moeten overleven op straat. Dit was de reden waarom zij zich jonger voordeed dan zij werkelijk is. Verzoekende partij beseft dat dat geen verschoningsgrond vormt, doch hoopt op enig begrip voor de prangende situatie waarin zij zich bevond."

Verder betoogt verzoeker:

"Verzoekende partij merkt op dat de feiten van meer dan 8 jaar geleden dateren, dat zij in de tussentijd bijzonder veel heeft meegemaakt, beschoten werd, in het ziekenhuis lag, haar hele familie verloor en al jaren in Europa rondzwerft. Het is voor haar een zeer moeilijke en traumatische periode geweest nadat het conflict is gestart. In haar hoofd is het chaos. Het is voor verzoekende partij bijzonder moeilijk om zich nog exacte data en jaartallen voor de geest de halen, zoveel jaren na datum. Verzoekende partij heeft geen fotografisch geheugen en had een beetje meer begrip en inlevingsvermogen verwacht van verwerende partij. Het is duidelijk dat verwerende partij zich niet heeft kunnen inleven in de levensomstandigheden en al het geen verzoekende partij heeft meegemaakt en verwacht als het ware een chronologie van de feiten en verblijfplaatsen die tot op de week zou moeten kloppen. Dit is niet ernstig. Verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan.

II.1.8 Verwerende partij stelt vervolgens dat de problemen van verzoekende partij 'van gemeen recht' zouden zijn– quod certe non: [...]

Verzoekende partij is al jaren niet meer in Nigeria geweest en weet niet welk effect haar terugkeer zal hebben op het jarenlang conflict. Bij problemen kan zij evenmin beroep doen op haar eigen autoriteiten gezien de Nigeriaanse autoriteiten bijzonder corrupt en makkelijk om te kopen zijn: [...]

[...]

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

De vaststelling dat verzoeker zich in België bedient van een andere geboortedatum dan deze die vermeld staat op drie documenten die verzoeker aanwendde tijdens een verzoek om internationale bescherming in Duitsland, is een indicatie voor de ongeloofwaardigheid van het relaas.

De verwijzing naar de mogelijke opvangmoeilijkheden kan niet aangenomen worden als verschoning voor het manifest liegen over een essentieel identiteitsgegeven als zijn geboortjaar.

5. Verzoeker stelt dat het asielrelaas in Duitsland gelogen was ingevolge zijn vertrouwen op slechte raad van derden.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat niet valt in te zien waarom verzoeker zou liegen in Duitsland (of zoals *in casu* zelfs het conflict over olie in zijn dorp in Duitsland zou verzwijgen) tijdens het aanbrengen van feiten die een verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen indien de ware toedracht wel degelijk bescherming zou noodzaken.

Tevens stelt de Raad vast dat verzoeker geen nuttig en concreet verweer voert inzake de motivering die luidt:

“Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw relaas zelf eveneens weinig overtuigend is. Zo slaagt u er tijdens het persoonlijk onderhoud niet in om een duidelijk beeld te verschaffen van het conflict dat zich afspeelde in uw dorp, laat staan een coherent tijdsverloop neer te zetten. Gevraagd naar het eerste gevecht dat plaatsvond naar aanleiding van het oliedispuut, verklaart u dat dit in mei 2012 was (NPO, p.24). Nochtans, wanneer dezelfde vraag opnieuw gesteld wordt, geeft u opeens 2014 op als jaartal en als tijdstip van het begin van de gevechten (NPO, p.25). Nochtans zou u in dat jaar in Agbor gewoond hebben en niet in uw dorp. Even later geeft u bovendien aan dat u zich niet meer kan herinneren wanneer de gevechten begonnen, maar wanneer er u gevraagd wordt om meer te vertellen over het begin van de gevechten, verklaart u dat de gevechten begonnen in mei 2014 (NPO, p.27, 28, 29). Bovendien geeft u aan dat u vijf tot zes keer meedeed met de gevechten, maar dit eindigde na de dood van uw oom, in 2014 (NPO, p.26). Nochtans verklaart u even later dat u een schotwonde in uw been kreeg toen u begon met vechten en u daarna niet meer meedeed aan de gevechten (NPO, p.28, 31). Het doet dan ook de vraag rijzen hoe u vijf of zes keer heeft kunnen meevechten indien u al vanaf het begin gewond zou zijn geraakt. Bovendien verklaarde u eerder tijdens het persoonlijke onderhoud dat u pas lid werd van de beweging rond november/ december 2015 (NPO, p.17). Ook wanneer u vrijuit uw problemen uiteen kan zetten die ertoe hebben geleid dat u Nigeria verliet, verklaart u dat de gevechten pas in december 2015 begonnen (NPO, p.19). **In ieder geval slaagt u er niet in een duidelijk tijdsverloop te schetsen van de gebeurtenissen en het geweld in uw dorp, alsook van uw eigen betrokkenheid in deze gebeurtenissen wat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten, of althans uw betrokkenheid hierin, verder doet wankelen.**

Daarenboven dient er te worden opgemerkt dat nadat u die schotwonde zou hebben opgelopen u naar het ziekenhuis werd gebracht. U zou daar twee maanden hebben verbleven. Aangezien u de schotwonde situeert in mei 2014, zou het ongeveer juni/juli 2014 zijn geweest toen u ontslagen werd uit het ziekenhuis. U verklaart naar huis te zijn gegaan en zou daar een week hebben verbleven. U was echter al die tijd alleen thuis en had geen idee waar uw familie naar toe was. U vertrok dan maar richting Agbor. U verklaart eerst dat u daar drie jaar verbleef (NPO, p.31). Wanneer even later exact dezelfde vraag gesteld wordt, verklaart u een week te hebben verbleven in Agbor alvorens het land te hebben verlaten (NPO, p.32). Hoe dan ook, blijkt ook hier de door u geschetste tijdslijn niet te kloppen. Indien u in Agbor werkelijk drie jaar zou hebben verbleven zou u pas midden 2017 vertrokken zijn, en indien u een week in de stad zou hebben verbleven alvorens te vertrekken, zou er een hiaat van anderhalf jaar in uw tijdslijn zitten indien u effectief Nigeria heeft verlaten op 11 februari 2016. Ook over bij wie u verbleef, legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo geeft u eerst aan dat u in de stad vrienden ontmoette waar u kon verblijven, terwijl u meteen daarna verklaart dat u alleen verbleef (NPO, p.32). **Deze veelvuldige inconsistente en incoherente verklaringen betreffende het beweerde tijdsverloop van de door u aangehaalde feiten en de nasleep ervan ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas en doet de vraag rijzen of deze feiten effectief hebben plaatsgevonden.**

Vervolgens verklaart u dat na uw terugkomst uit het ziekenhuis waar u twee maanden zou hebben gependeed omwille van uw schotwonde, u niemand aantrof in het ouderlijk huis. Gevraagd of u hen niet op een of andere manier kon contacteren, geeft u aan dat u geen telefoon had (NPO, p.31). Wanneer u meerdere malen gevraagd wordt of Q., uw jongere zus die u al die tijd vergezelde in het ziekenhuis, niet wist waar zij waren, antwoordt u telkens naast de vraag (NPO, p.29, 31). U geeft aan dat zij haar eigen weg ging en ze niet meevocht omdat zij een vrouw is (NPO, p.29, 31). U verklaart dat zij de enige is waarmee u nog contact heeft. Gevraagd of zij nog contact heeft met uw ouders en andere broers en zussen, heeft u geen idee maar dat ze niet weet waar uw ouders zijn (NPO, p. 33). Nochtans, wanneer er u gevraagd wordt of uw ouders tot op heden leven, antwoordt u positief en verklaart u dat uw ouders, samen met uw broer T. wonen in uw dorp Okpe (NPO, p.12). **Ook over het lot van uw familieleden – en hun verblijfplaatsen – blijft u bijgevolg er onduidelijk en dubbelzinnig.**

Tot slot dient er te worden opgemerkt dat de feiten die u naar voor schuift als redenen waarom u uw land van herkomst heeft verlaten, behoren tot het gemeenrecht. U geeft immers aan dat u Nigeria verlaten heeft omwille van problemen omtrent een oliedispuut tussen twee groepen. Gepolst naar die twee groeperingen, verklaart u dat zij zich bevinden binnen hetzelfde dorp en dat zij zich bevonden binnenin dezelfde gemeenschap. Zo verklaart u dat jullie dezelfde tradities hadden en het enige verschil was dat de ene groep de olie wilde delen en de andere groep niet (NPO, p.21-22). Bijgevolg heeft dit als dusdanig

geen betrekking op één van de criteria van artikel 1, A (2) het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet (zijde ras, politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit, of het behoren tot een sociale groep) noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Bovendien, en nog belangrijker, wanneer u gevraagd wordt wat er zou gebeuren bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst, verklaart u dat u zich slecht zou voelen (NPO, p.33). U verklaart dat het conflict ondertussen is opgelost omdat de olie gedeeld wordt. Bij een eventuele terugkeer zou u terug beginnen vechten om uw olie te verdedigen, zo verklaart u. Ook wanneer u gevraagd wordt of u niet gewoon kon stoppen met vechten zoals uw zus Q., geeft u aan dat u dit niet kon omdat uw oom dood was en u was beschoten geweest. U moest doordoen of vertrekken (NPO, p.30). In ieder geval lijkt de situatie in uw dorp van herkomst danig te zijn veranderd in de positieve zin waarbij mogelijke problemen bij een terugkeer vooral afhankelijk zijn van uzelf en het door u gestelde gedrag. Het conflict tussen de twee groepen in uw dorp is inmiddels immers opgelost na de nodige bemiddelingspogingen – zoals uzelf uitdrukkelijk aanhaalt."

De voorstaande motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake zijn geboortjaar en leugens in Duitsland, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder middels de verwijzing naar zijn persoonlijke situatie sinds acht jaar. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht indien de voorgehouden feiten zich daadwerkelijk zouden hebben voorgedaan. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers uit de Deltastate in Nigeria geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS